

15 OCTOBER 1925

No. 20

30e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

In den beginne was het woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

Johannes 1 : 1-3.

VOORBESTAAN EN VOORBESTEMMING VAN DEN CHRISTUS.

Op autoriteit der Heilige Schriften nemen wij aan, dat het Wezen, dat onder de menschen bekend is als Jezus van Nazareth, en onder allen, die Zijn Godheid erkennen als Jezus de Christus, met den Vader bestaan heeft vóór zijn geboorte in het vleesch; en dat Hij in het voorbestaan gekozen en verordineerd werd om de ééne en eenigste Zaligmaker en Verlosser van het menschelijk geslacht te zijn. Voorbestemming duidt het voorbestaan aan en sluit het in zich als een noodzakelijken toestand; daarom zijn Schriftuurplaatsen die van het eene getuigen, nauw verwant aan de andere; en zal in deze uiteenzetting niet getracht worden het voorbestaan van Christus of Zijn voorbestemming te scheiden.

In zijn openbaring aanschouwde Johannes in een visioen eenige der tafereelen, die zich in de geestenwereld afgespeeld hadden vóór het begin der menschelijke geschiedenis. Hij zag strijd en tweedracht tusschen getrouwheid en opstand, met de heirscharen, die het eerstgenoemde verdedigden onder leiding van Michaël den aartsengel, en de oproerige machten, aangevoerd door Satan, die de duivel, slang of draak genoemd wordt. We lezen: „En er werd krijg in den hemel: Michaël en zijne engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde ook en zijne engelen.” (Openb. 12: 7. Zie ook verzen 8 en 9.)

In dezen strijd onder de onbelichaamde legers waren de krachten ongelijk verdeeld; Satan trok slechts een derde gedeelte van

Gods kinderen onder zijn Vaan, die zinnebeeldig voorgesteld worden als de „Sterren des hemels“;¹⁾ het meerendeel vocht òf met Michaël, òf hield zich ten minste terug van den werkenden tegenstand en bracht zoo het doel hunner „beginsel” (eersten staat) tot stand; terwijl de engelen, die zich aan de zijde van Satan opgesteld hadden, niet hun beginsel hielden (Judas 6) en daarom niet in aanmerking kwamen voor de heerlijke mogelijkheden van een verhoogden of „tweeden staat” (Paarl van Groote Waarde, Abraham 3:26.). De overwinning was aan Michaël en zijn engelen; en Satan of Lucifer, die tot op dien tijd een „Zoon van den morgen” was geweest, werd uit den hemel geworpen, ja, „hij is geworpen op de aarde; en zijne engelen zijn met hem geworpen.” (Openb. 12:9.) De profeet Jesaja, aan wien deze gewichtige gebeurtenissen ongeveer 8 eeuwen voor den tijd van het schrijven van Johannes geopenbaard waren, betreurt met geïnspireerde bezieling den val van zulk een groot wezen en geeft een nadere beschrijving van de zelfzuchtige eerzucht, welke hiervan de reden is:

„Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij, die de Heidenen krenktet! En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijnen troon boven de sterren Gods verhoogen; en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst aan de zijden van het Noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen; ik zal den Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij nedergestooten worden, aan de zijden van den kuil. (Jes. 14:12-15. Zie L. en V. 29:36-38 en 76:23-27.)

In verband met onze overweging zal rechtvaardiging gevonden worden om deze Schriftuurplaatsen aan te halen, die de oorzaak van den grooten twist aanwijzen — de toestanden, die tot dezen oorlog in den hemel leidden. Men kan duidelijk uit de woorden van Jesaja opmaken, dat Lucifer, reeds van hoogen stand zijnde, zichzelf zocht te verhoogen, zonder rekening te houden met de rechten en den vrijen wil van anderen. In een openbaring, die Mozes is gegeven, is deze zaak in woorden voortgezet, zoodat niets verkeerd begrepen zal worden, en is herhaald geworden door den eersten profeet van deze bedeeeling des tijds: En Ik, de Heere God, sprak tot Mozes, zeggende: Die Satan, wien gij geboden hebt in den naam van Mijnen Eeniggeborene, is dezelfde die van den beginne was, en hij kwam voor Mij, zeggende: „Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil Uw Zoon zijn, en Ik zal alle menschen verlossen, zoodat niet ééne ziel zal verloren gaan, en zekerlijk wil ik het doen; geef mij daarom Uwe eer.” Maar zie, Mijn Geliefde Zoon, Welke was Mijn Geliefde en Uitverkorene van den

1) Openb. 12:4; zie ook L. en V. 29:36-38 en 76:25-27.

beginne, zeide tot Mij, „Vader, Uw wil geschiede, en de heerlijkheid zal U zijn voor eeuwig.”

Daarom, omdat die Satan tegen Mij opstond, en den vrijen wil van den mensch zocht te vernietigen, welke Ik, de Heere God, hem gegeven heb, en ook omdat Ik hem Mijne Eigene macht moest geven, deed ik hem, door de macht van Mijnen Eenig Geborene, nederwerpen. En hij werd Satan, ja, de duivel, de vader van alle leugen, om de menschen te misleiden en te verblinden, en hen aan zijnen wil te onderwerpen, ja, zelfs zoovelen als er niet naar Mijne stem willen hooren. (Paarl van Groote Waarde, Mozes 4: 1-4; zie ook Abraham 3: 27-28.)

Er is dus aangetoond dat vóór het plaatsen van den mensch op de aarde, hoelang daarvoor weten we niet, Christus en Satan bestonden, tezamen met de heirscharen van Gods geesten-kinderen als intelligente persoonlijkheden,¹⁾ die de macht en de gelegenheid bezaten om de richting, welke zij zouden inslaan, en de leiders, die zij zouden volgen en gehoorzamen, te kiezen.²⁾ In

1) Voor verdere behandeling van het voorbestaan der geesten zie „Artikelen des Geloofs”, Lezing 10: 21-30.

2) Aanteekening:

Gerangschikte intelligenties in het Voorbestaan. — Dat de geesten der menschen als persoonlijke intelligenties van verschillende graden van bekwaamheid en macht bestonden, vóór de inwijding van den sterfelijken staat op deze aarde en zelfs vóór de schepping der wereld als een geschikte verblijfplaats voor menschelijke wezens, wordt zeer duidelijk getoond door een goddelijke openbaring aan Abraham: „De Heere nu had aan mij, Abraham, getoond de intelligenties, die georganiseerd waren eer de wereld was; en onder al dezen waren er velen van de edelen en grooten; En God zag deze zielen, dat zij goed waren, en Hij stond in hun midden, en Hij zeide: Deze zal Ik tot Mijne regeerders maken; want Hij stond onder diegenen die geesten waren en Hij zag dat zij goed waren; en Hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt één hunner; gij waart gekozen vóór gij geboren waart.” (Paarl van Groote Waarde, Abraham 3: 22-23.)

Dat Christus zoowel als Satan onder die verheven intelligenties waren, en dat Christus gekozen en Satan verworpen werd als de toekomstige Zaligmaker van het menschdom, zijn getoond door de gedeelten van de openbaring, die onmiddellijk op het hierboven aangehaalde volgen: „En er stond één in hun midden, die aan God gelijk was, en Hij zeide tot diegenen, die met Hem waren: Wij zullen nederdalen, want er is aldaar ruimte, en wij zullen van deze stoffen nemen, en wij zullen eene aarde maken, waarop deze kunnen wonen; en wij zullen hen hiermede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebiedend; En zij, die hunnen eersten staat behouden, zullen meerder ontvangen; en zij die hunnen eersten staat niet behouden, zullen geen glorie in het zelfde koninkrijk hebben met diegenen, die hunnen eersten staat behouden; en zij, die hunnen tweeden staat behouden, zullen glorie voor eeuwig en altijd op hunne hoofden vermeerderd hebben. En de Heere zeide: Wien zal Ik zenden? En een, den Zoon des Menschen gelijk, antwoordde: Hier ben Ik, zend Mij. En een ander antwoordde en zeide: Hier ben ik, zend mij. En de Heere zeide: Ik zal den eersten zenden. En de tweede was toornig, en behield zijn eersten staat niet; en te dien dage volgden velen achter hem.” (Verzen 24-28.)

die groote vergadering van intelligente geesten was het plan van den Vader, waardoor Zijn kinderen bevorderd zouden worden naar hun tweeden staat, voorgelegd en besproken. De gelegenheid, die nu binnen het bereik van de geesten gesteld was, nu zij bevoorrecht waren om lichamen op aarde aan te nemen, was zóó buitengewoon heerlijk, dat die hemelsche scharen zongen en juichten. (Job 38:7.)

Satan's plan van dwang, waardoor alle menschen veilig geleid zouden worden door hun sterfelijke loopbaan, beroofd zijnde van vrijheid om te handelen en zonder macht te hebben om te kiezen, zóó beperkt, dat zij gedwongen zouden zijn goed te doen — en geen ziel verloren zou gaan, — werd verworpen; en het nederige offer van Jezus, den Eerstgeborene, — om de sterfelijke op Zich te nemen en onder de menschen te wonen als hun Voorbeeld en Leeraar, de heiligheid van des menschen vrijen wil in 't oog houdend, maar om den mensch te onderwijzen in het juiste gebruiken van dat goddelijk erfdeel — werd aangenomen. Het besluit veroorzaakte oorlog, die de overwinning over Satan en zijn engelen bracht, die uitgeworpen en ontzet werden van de grenzelooze voorrechten, welke voortvloeiden uit den sterfelijken of tweeden staat.

In dien verheven raad van de engelen en Goden, nam het Wezen, dat later in het vleesch geboren werd als de Zoon van Maria, Jezus, een voorname plaats in; daar werd Hij verordeneerd door den Vader om de Verlosser van het menschelijk geslacht te zijn. Wat tijd betreft (de term, die gebruikt wordt in den zin van het verledene), is dit ons vroegste verslag van den Eerstgeborene onder de zonen Gods; aan ons die lezen duidt het den beginne van de geschreven geschiedenis van Jezus den Christus aan.¹⁾

Terwijl de Schriften van het Oude Testament overvloediglijk

1) Aanteekening:

De Eerste Raad in de Hemelen. — „Er wordt zeer duidelijk verklaard in het Boek van Genesis, dat God zeide: „Laat ons menschen maken naar Ons Beeld, naar Onze gelijkenis”; en verder, nadat Adam van de verboden vrucht genomen had, zeide de Heere, „Ziet de mensch is geworden als Onzer één”; en men kan hier duidelijk uit opmaken, dat in alles dat met het werk van de schepping der wereld in verband stond, er beraadslaagd werd; en alhoewel God sprak zooals het in den Bijbel weergegeven wordt, is het toch bewezen, dat Hij met anderen beraadslaagde. De Schriften vertellen ons dat er „vele goden en vele heeren” zijn. „Nochtans, hebben wij maar éénen God, den Vader”. (1 Cor. 8:3.) En om deze reden, ofschoon er anderen in de schepping der werelden verbonden waren, is het aan ons in den Bijbel in den vorm gegeven zooals het is; want de volheid dezer waarheden is slechts geopenbaard aan zeer begunstigde personen voor zekere redenen die God weet; zooals ons verteld wordt in de Schriften: „De verborgenheid des Heeren is voor degenen, die Hem vreezen; en Zijn verbond om hun die bekend te maken. (Psalm 25:14.)

Het is overeenstemmend om te gelooven dat op dezen Raad in de hemelen het plan dat aangenomen zou worden in verband met de zonen Gods, die toen geesten waren, en nog geen tabernakels verkregen hadden,

beloften aangaande de werkelijkheid van de komst van Christus in het vleesch bevatten, zijn zij minder bepaald in het geven van informatie met betrekking tot Zijn voorbestaan. Onder de kinderen van Israël, die onder de wet leefden en steeds onbereid waren om het Evangelie te ontvangen, werd er naar den Messias uitgezien als één die geboren zou worden uit het geslacht van Abraham en David, en die gemachtigd zou zijn hen van persoonlijke lasten te bevrijden, en hen als een natie te herstellen en hun vijanden te overwinnen. De werkelijkheid van den Messias als den gekozen Zoon van God, die met den Vader was vanaf den beginne, een Wezen, dat macht en heerlijkheid had van het voorbestaan, werd slechts heel vaag opgemerkt, indien het in het geheel door het volk in 't algemeen begrepen werd; en ofschoon aan profeten, die speciaal aangesteld waren in de autoriteiten en voorrechten van het Heilig Priesterschap, openbaringen van de groote waarheid gegeven werd (Psalm 25:14; Amos 3:7), brachten zij die liever aan het volk in een taal van beeldspraak en gelijkenissen, dan in woorden van directe verklaring. Niettegenstaande laten de getui-

behoorlijk overwogen werd. Want, met het oog op de schepping der wereld, en het plaatsen van menschen daarop, waardoor het mogelijk voor hen zou zijn tabernakels te verkrijgen en in die tabernakels de wetten van het leven te gehoorzamen, en weder met deze verheven te worden onder de Goden, wordt ons verteld dat te dien tijd „de morgensterren tezamen vroolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten”. De vraag kwam toen op, hoe en op wat voor een beginsel zou de verlossing, de verhooging en de eeuwige glorie van Gods zonen tot stand gebracht worden? Het is blijkbaar dat in dien Raad zekere plannen voorgesteld en besproken waren, en dat na een volle onderhandeling van die beginselen, en de verklaring van des Vaders wil met betrekking tot Zijn ontwerp, Lucifer voor den Vader kwam met zijn eigen plan, zeggende: „Zie, hier ben ik, zend mij, ik wil Uw zoon zijn en ik zal alle menschen verlossen, zoodat niet eene ziel zal verloren gaan, en zekerlijk wil ik het doen; geef mij daarom Uwe eer.” Maar Jezus, na deze verklaring van Lucifer gehoord te hebben, zeide: „Vader, Uw wil geschiede, en de heerlijkheid zal U zijn voor eeuwig.” Uit deze opmerkingen door den Geliefden Zoon gemaakt, zouden we natuurlijk opmaken, dat in deze bespreking aangaande dit onderwerp, de Vader Zijn wil bekend had gemaakt en Zijn plan en ontwerp met betrekking tot deze dingen ontwikkeld had, en alles dat Zijn zeer geliefde Zoon wilde doen was, om den wil van Zijn Vader ten uitvoer te brengen, zooals het tevoren besloten was. Hij wenschte ook dat al de heerlijkheid aan den Vader gegeven zou worden, die als God den Vader en de Ontwerper en Schepper van het plan, een recht op al de eer en heerlijkheid had. Maar Lucifer wilde een plan invoeren dat tegenstrijdig met den wil van zijn Vader was, en ook Zijn eer wenschte, en zeide: „Ik zal elke ziel der menschen verlossen, geef mij daarom Uw eer”. Hij wenschte tegen den wil des Vaders te gaan, en zocht met voorbedachten rade den mensch zijn vrijen wil te ontnemen, wilde hem dus tot slaaf maken, en hem in een toestand te plaatsen, waarin het onmogelijk voor hem zou zijn die verheerlijking te behalen, welke God ontworpen had voor den mensch, door gehoorzaamheid aan de wet die Hij voorgesteld had; en verder, Lucifer wenschte de eer en macht van zijn Vader, om hem in staat te stellen de beginselen uit te voeren, die tegenstrijdig met des Vaders wenschen waren.” (Meditation and Atonement, pp. 94, 95.)

genissen van de evangelisten en de apostelen, de bewijzen van Christus Zelve, terwijl Hij in het vleesch was, en de openbaringen, die in deze bedeeeling gegeven zijn, ons niet zonder schriftuurlijke bewijzen.

Op de eerste regels van het Evangelieboek, dat door Johannes den Apostel geschreven is, lezen we: „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is... En het Woord is vleesch geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eeniggeborene van den Vader) vol van genade en waarheid.”¹⁾

Dit onderwerp is overgenomen uit het boek „Jesus The Christ”, geschreven door James E. Talmage. (Wordt vervolgd.)

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg.)

10. Geloof in de letterlijke vergadering van Israël, de herstelling der Tien Stammen. Zion wordt in Amerika gebouwd.

Christus zal persoonlijk op aarde regeeren.

De aarde wordt verheerlijkt.

Van haar aanvang af heeft de Mormoonsche Kerk gepredikt dat Israël en Juda vergaderd zouden worden in 't verbondsland. En niet alleen gepredikt. In den vroegen morgen van 24 October 1841, toen Jeruzalem's stadspoorten open gingen, trad er een Mormonen-ouderling naar buiten, Orson Hyde, die de beek Kedron overstak en den Olijberg beklom. Daar offerde hij een gebed tot den Allerhoogste en wijdde het land toe, dat het weder bevolkt zou worden door de kinderen Israëls en het Huis van Juda. Dit was een gevolggeving aan een zendingsopdracht, verleend in een Algemeene Conferentie der Kerk, op 6 April 1840 te Nauvoo gehouden.

---

¹⁾ Joh. 1: 1-3, 14; zie ook 1 Joh. 1: 1; Openb. 19: 13. Vergelijk Leer en Verbonden 93: 1-17, 21.

Van dezen zendeling is een merkwaardige profetie geboekstaafd. Een groot aantal profeten heeft den terugkeer der Joden naar het land hunner vaders voorspeld, maar niet een heeft, naar mij bekend is, het eigenste land genoemd, dat hierin de helpende hand zou verleen, zooals onze Laterdaagsche gezant dat deed. Hij schrijft in de „Millennial Star”, het orgaan der Europeesche Zending van Maart 1842:

„Engeland is bestemd in de wijsheid en oeconomie des hemels, den politieken machtsarm uit te strekken en voorop te gaan in deze glorierijke onderneming.”

Dit was 75 jaar voordat Generaal Allenby met zijn troepen Jeruzalem binnentrok *).

Wat het oprichten van Zion in Amerika aangaat, dat is een leerstuk van het Boek van Mormon en van moderne openbaring. Het is bekend gemaakt dat het centrum van Zion, de Heilige Stad van Amerika, in Jackson County, Missouri, zijn zal, waar nu Independence ligt.

Christus' toekomstige persoonlijke regeering en de vernieuwing der aarde zijn beloften van het Nieuwe Testament. De Laterdaagsche Heiligen gelooven dat die beloften letterlijk vervuld zullen worden, dat de regeering van den Heiland een letterlijke regeering zijn zal en dat de Christus bij Zijn volk zal wonen.

11. *Het recht van aanbidding.*

„De Laterdaagsche Heiligen accepteren als goddelijk geïnspireerd het (Amerikaansche) grondwetstatuut, dat openlijk godsdienstvrijheid beschermt: dat er nooit een wet gemaakt zal worden „met betrekking tot het vestigen eener religie of het verbieden van de vrije uitoefening daarvan”; en wij gelooven met beslistheid dat, terwijl de verlichting der wereld toeneemt, er in iedere natie een gelijksoortige verzekering vastgelegd zal worden (waar die nog niet is vastgelegd. K.)

„Onverdraagzaamheid is onschriftuurlijk en onchristelijk. De leeringen onzes Heeren zijn doortrokken van den geest van verdraagzaamheid en liefde zelfs jegens vijanden en vervolgers.

„Maar laat ons niet vergeten, dat er een hemelsbreed verschil is tusschen dulden en aannemen. Omdat ik respect heb voor het geloof mijns naasten, daarom behoef ik nog niet te gelooven en te handelen zooals hij dat doet, want dat zou zijn het laten varen van mijn eigen rechten. Wie alle godsdienststelsels, alle sekten

---

*) In het „Relief Society Magazine” van April 1919 wordt de interessante mededeeling gedaan dat een achterneef van Orson Hyde zich in de geleerden bevond toen Jeruzalem ingenomen werd.

en kerken als essentiëel van gelijke waarde acht, maakt van den godsdienststand louter een zaak van gemak en conventie.

„Ik geloof beslist, met de volle kracht mijner zielsovertuiging, dat er slechts één Kerk van Jezus Christus op aarde is en zijn kan, die de zegeningen en machten van het Heilige Priesterschap bezit, met gezag voor het toedienen der voor de zaligheid noodzakelijke verordeningen. Niettemin kan ik toegeven en geef ik toe, vrijelijk en zonder eenig voorbehoud, dat een iegelijk het recht heeft te gelooven dat ik ongelijk heb, en ik houd vol, dat geen onzer gerechtvaardigd is den ander tot andere gedachten te brengen dan alleen door middel van overreding, betoog en getuigenis.

„De leerstellingen van menschen te prediken als de voorschriften van Christus, de eeuwige beginselen des Evangelies te vervangen door de dogma's van menschelijke conceptie, dat is het bedrijven eener ernstige zonde en het zich op den hals halen eener vreeselijke schuld. Christus en Zijne apostelen waarschuwdten ernstiglijk en herhaaldelijk tegen de ketterijen van valsche leeraars. Paulus schreef als volgt aan de Galaten:

„Doch al ware 't ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een evangelie verkondigden, dat afwijkt van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!

„Zooals wij vroeger hebben gezegd, en ik nu herhaal, wanneer iemand u iets verkondigt in strijd met hetgeen gij hebt ontvangen, hij zij vervloekt!

„Sommigen hebben in deze en dergelijke Schriftuurteksten grond voor overdraagzaamheid, ja, zelfs voor vervolging, gelezen. Maar als iemand zijn eigen leerstellingen of die van anderen predikt, en die prediking dan het Evangelie van Christus noemt, is het dan niet in harmonie met rede en recht, vol te houden dat zoo iemand zich aan godslastering schuldig maakt en den vloek Gods verdient? Dat de boven geciteerde Apostel geen twijfel achterliet met betrekking tot de echtheid van het Evangelie, dat hij met zooveel kracht verdedigde, getuige het volgende:

„Want ik verklaar u, broeders, dat het door mij verkondigde evangelie niet van menschelijken oorsprong is; immers, ik heb het niet van een mensch gekregen of overgenomen, maar door een openbaring van Jezus Christus.” (Gal. 1: 11, 12.)

„Een iegelijk onzer kan de boodschap des eeuwigen levens, het Evangelie van Jezus Christus, aannemen of verwerpen; en volgens alle rede en bestaanbaarheid zal een iegelijk de vruchten zijner keus oogsten.” (James E. Talmage, „The Vitality of Mormonism”, p. 183—5).

(Wordt vervolgd.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: A. SIEVERTS

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor- en naspel en Avondmaalsvers voor de maand November 1925 kunnen in „De Ster” van 15 Aug. gevonden worden.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR NOVEMBER 1925.

Handelingen, hoofdstuk 20, vers 35: „Gedenk aan de woorden des Heeren Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven dan te ontvangen.”

DE MORGEN DAAGT, DE SCHADUW VLIEDT.*)

Het licht van het Evangelie schijnt wederom.

Wij gelooven in dezelfde organisatie, welke in de vroegere Kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leerars, Evangelisten enz. (Art. 6).

Als een der teekenen, waardoor men kan weten, wanneer de komst des Heeren nabij is, bepaalde Christus dit van de latere tijden: „En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen.” Aangezien dit direct op onzes Heeren voorspelling van den algemeenen afval volgt, waaruit valsche profeten en ongerechtigheid in overvloed zouden voortkomen, en liefde voor de waarheid zou verkoelen, moet een werkelijke herstelling van het Evangelie plaats vinden, anders zouden des Heilands woorden, die in het 24ste hoofdstuk van Mattheus staan, niet overeenstemmend en een vervulling onmogelijk zijn.

Aan Johannes werd in zijn openbaringen de tafereelen getoond, die direct vóór de laterdaagsche komst van den Christus zouden komen. Bij het opschrijven van het visioen, dat toen reeds voorbij was, schreef hij:

„En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen aan degenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie en geslacht, en taal en volk, zeggende met een groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen; en aan-

*) Zondagsschoolles voor Ouders en Theologieklas.

bidt Hem, die den hemel en de aarde en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft.” (Openbaring 14:6, 7.)

Indien een engel op de aarde zou komen om het Evangelie te brengen, is het zeer duidelijk dat het Evangelie te dien tijd niet op de aarde kon zijn. Het Evangelie, dat de engel zou brengen, zou gepredikt worden: „Aan alle natie en geslacht, en taal en volk;” en dit is in volkomen en logische overeenstemming met des Heeren persoonlijke profetie, hierboven aangehaald, dat een van de onderscheiden teekenen der laatste dagen was, dat het Evangelie des Koninkrijks, „dit Evangelie”, dat is te zeggen het Evangelie, hetwelk hij bekend had gemaakt, in de geheele wereld gepredikt zou worden tot een getuigenis aller volkeren.

Maar, hebben velen gevraagd, hadden wij het Evangelie niet? De Heilige Bijbel, welke de schriftelijke bewaarplaats van het Evangelie-verslag is, is onder den mensch geweest vanaf den tijd zijner vroegste compilatie; waarom dan de noodzakelijkheid van een herstelling? Ja, wij hebben den Bijbel, maar het Evangelie is iets anders en grooters dan een boek.

De Heilige Schriften, alhoewel onschatbaar en heilig, zijn slechts de letters van het Evangelie. Is het redelijk om te denken dat enkel het bezit van een Bijbel, of zelfs het volkomen van buiten kennen ervan, aan den mensch de autoriteit kan geven om de verordeningen te bedienen, die daarin voorgeschreven zijn? Het is net zoo aannemelijk om te zeggen dat indien iemand een afschrift der wet van het land bezit en de plichten van de politie, een rechter, gouverneur of president leert, de kennis, die hij zoodanig verkregen zou hebben, hem de autoriteit zou verschaffen om de respectievelijke ambten te bekleeden. Men kan zich de staatswetten niet zelf aanmatigen.

De Heilige Schriften verklaren en schrijven zekere hoofdverordeningen voor, zooals den waterdoop en het opleggen van handen voor de gave des Heiligen Geestes, die onvermijdelijk zijn voor persoonlijke zaligheid, tenzij de Heere Jezus fabels en leugens sprak. Maar het recht en de autoriteit om deze noodzakelijke en zaligmakende verordeningen te bedienen, kan niet door iemand zelve toegeëigend worden, hoe ijverig hij ook gestudeerd mag hebben uit het schriftelijk verslag.

De engel, die door Johannes in het visioen van de toen nog ver verwijderde toekomst gezien werd, zou niet komen om alleen het verslag te brengen van het vereischte, wat den doop en andere plichten betreft, want dit zou de wereld alreeds hebben, ten deele ten minste, maar hij zou de Goddelijke volmacht op de aarde terugbrengen, de werkelijke aanstelling en autoriteit om de heilige en zaligmakende verordeningen te bedienen; in 't kort de macht van het Heilig priesterschap, dat de wereld op dien tijd niet zou bezitten.

Wij verklaren dat op den 15den Mei 1829 een hemelsche boodschapper met licht en heerlijkheid op de aarde verscheen, en zijn handen op de hoofden van Joseph Smith en een medewerker in de bediening, Oliver Cowdery, leggende, en het lagere of Aäronische priesterschap aan hen overdroeg, zeggende:

„Aan u, mijne mededienstknechten, in den naam van den Messias, draag ik het priesterschap van Aäron op, dat de sleutelen houdt van de bediening van engelen, en van het Evangelie van bekeering, en van den doop door onderdompeling voor de vergiffenis van zonden; en dit zal nimmer wederom van de aarde weggenomen worden, totdat de zonen van Levi wederom een offerande aan den Heere in gerechtigheid offeren.” (Leer en Verbonden afd. 13.)

De persoonlijkheid, die zoodanig verscheen en als een engel des lichts bediende, maakte zich bekend als Johannes, vanouds bekend als de Dooper, en verklaarde dat hij onder de instructies van de Apostelen Petrus, Jakobus en Johannes handelde, die het presidentschap hielden van het Hoogere of Melchizedeksche Priesterschap in de vroegere Evangelie-dispensatie. Later werden Joseph Smith en Oliver Cowdery bezocht door de presideerende Apostelen van ouds, Petrus, Jakobus en Johannes, die hen verordineerden tot het priesterschap naar de orde van Melchizedek, hetwelk de volheid der autoriteit bevat, dat werkend is in de Kerk van Jezus Christus.

In overeenstemming met deze hooge opdracht, is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen opgericht en geeft heden aan de wereld „dezelfde organisatie, welke bestond in de Primitieve Kerk, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangelisten enz.”

Komt allen en geniet de zegeningen van het herstelde Evangelie, want zekerlijk, de duisternis van den langen nacht van afval is verdreven en het geestelijk licht des hemels verlicht wederom de aarde.

De morgen daagt, de nacht vliedt heen,
En Zion's vaandel is onthuld;
In glorie rijst die schoone dag,
Die veler hart met licht vervult.

Een beknopt overzicht der werkzaamheden gedurende dit jaar in de Groningsche Conferentie verricht.

Door de welwillendheid van de gemeentebesturen der verschillende gemeenten, zijn er verscheidene openlucht- en speciale vergaderingen in de Groningsche conferentie gehouden gedurende de afgelopen zomermaanden. Ook is hierbij de ijverige en werk-

zame Groningsche propaganda-club, zeer behulpzaam geweest in het verspreiden van lectuur en het bekend maken van vergaderingen. Het zangkoor is ook op sommige der vergaderingen ter opluistering opgetreden, door met zijn zingen de aandacht der menschen te trekken. Het weder was ook bij alle gelegenheden zeer gunstig, wat ook tot het goede verloop der vergaderingen medehielp.

Op Paasch-Maandag, 13 April 2 uur nam., werd een buitengewoon succesvolle openlucht-vergadering gehouden te Hoogezand, op het Ten Kate-schoolplein. De propaganda-club had den geheelen morgen besteed met de vergadering bekend te maken, waarvan het gevolg was dat velen tegenwoordig waren toen de bijeenkomst begon en de menigte aangreide tot ongeveer 200 personen. Ongeveer 150 boekjes werden verkocht door de leden der propaganda-club en vele gesprekken daarna gevoerd.

En zeer aangename vergadering werd gehouden te Nuis, op het land van zuster Wijkstra, op Zondag 17 Mei, 2 uur nam. Een zeer goede geest was tegenwoordig en alle vergaderden, ongeveer 50, bleven tot het einde toe.

Ook op Hemelvaartsdag werd de tijd goed besteed door een openlucht-bijeenkomst te houden te Sappemeer op het Oosterschoolplein aldaar. Ook hier bewees de propaganda-club en het zangkoor goede diensten. Ongeveer 75 personen waren tegenwoordig en de bijeenkomst had een uitstekend verloop.

In het gebouw „Concordia” te Oude Pekela, werd op Zaterdagavond om 7 uur een speciale vergadering gehouden. Ten tijde dat men zou beginnen, stortregende het, maar niettegenstaande dat, was de kleine zaal geheel gevuld. Ook hier werd zeer aandachtig naar de verschillende sprekers geluisterd.

De laatste, tot dusver gehouden vergadering, was te Hoogkerk, een plaats waar jaren geleden de zendelingen en leden der Kerk veel te verduren hebben gehad. Dit schijnt nu veranderd te zijn, want de vergadering werd zonder eenige stoornis gehouden onder het gehoor van ongeveer 120 personen, die zeer belangstellend schenen te zijn. Deze samenkomst werd gehouden op het Houwerzeilplein en, daar het Zaterdagavond was, stonden en zaten velen voor hun huis met aandacht naar het verkondigen van Gods Woord te luisteren. In deze, zoowel als in al de speciale vergaderingen, was Gods geest in ruime mate tegenwoordig en het was inspireerend en opbouwend zulks te mogen bijwonen.

Toestemming werd nog gevraagd in verschillende andere plaatsen om vergaderingen te houden, maar dit werd geweigerd. Toch zal ook in die plaatsen Zijn Woord verkondigd worden, onverschillig hoe of wanneer, en die weg en tijd zal door God bepaald worden.

E. L.

VERSLAG DER AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE GEHOUDEN OP 26 EN 27 SEPTEMBER.

Met volkomen voldoening kan op de Amsterdamsche Conferentie worden teruggezien als eenige oogenblikken van zoete bevrediging. Het is dan ook werkelijk een groot voorrecht voor deze stad geweest om gedurende haar conferentie één van den Raad der Twaalven in haar midden te hebben gehad, n.l. Apostel James E. Talmage, president der Europeesche Zending, die vergezeld was van zijn echtgenoot en zijn zoon John.

De Zaterdagavondbijeenkomst, in den vorm van een leeraars- en leeraressenvergadering, ving aan met het zingen van lied 76, waarna ouderling Wm. Wilkens van Amsterdam, een gebed opzond. Voortgezet werd met het zingen van lied 53.

Ouderling H. Bakker, locale broeder daar te stede, werd het eerst geroepen om een verslag te geven van het huisbezoek aldaar gedaan gedurende de laatste zes maanden. Daarna gaf Zr. Helena Schilperoord verslag der bezigheden van de Zusterhulpvereniging te Amsterdam. Zuster Aaltje Vlam van Den Helder, gaf vervolgens haar rapport aangaande de verschillende werkzaamheden dier vereniging en van haar vooruitgang in Den Helder.

Ouderling Frank J. Murdock van Amsterdam, besprak het werk der Jongelieden-vereening en maande iederen aanwezige aan een weinig meer te doen dan wat reeds van ons verlangd wordt. Een verslag van Alkmaar werd daarna gegeven door ouderling A. R. Hoggan, die aldaar werkzaam is. Als laatste verslag van Den Helder met betrekking tot den gestadigen vooruitgang in het Zondagsschoolwerk daar te stede gehouden, werden eenige woorden gehoord van ouderling A. D. Lindberg.

Zr. May Booth-Talmage poogde eenige woorden te spreken aangaande het Zusterhulpverenigingswerk, maar aangezien een zware kou haar aangegrepen had, werd zij verhinderd haar verlangen uit te spreken.

President Talmage nam de plaats in en sprak zijn tevredenheid uit over de verschillende werkzaamheden in deze conferentie gedaan, doch maakte de aanwezigen er op attent, dat het niet onmogelijk zou zijn nog meer te doen. Tevens voegde president Hyde eenige woorden daaraan toe en besprak den misschien langzamen, doch zekeren vooruitgang der conferentie als een geheel.

Geëindigd werd door lied 19 te zingen, waarna ouderling J. D. Springer van Amsterdam, een dankzegging opzond.

Op Zondagmorgen was de zaal op den Weteringschans tot den nok toe gevuld. Een speciaal programma was voorbereid door de ambtenaren der Zondagsschool, dat zeer goed slaagde. Geopend werd met het zingen van lied 146 en gebeden door ouderling W. R. Wilkens. Daarna werd lied 147 gezongen. Zooals gedurende an-

dere Zondagsschooloefeningen, werd het voorspel van het Avondmaalvers gespeeld, waarna allen tezamen het Avondmaalvers opzegden; vervolgens werd het naspel gespeeld.

De gezamenlijke opzegging, Johannes 15:4, werd door jong en oud gedaan.

Ouderling C. O. Spencer, conferentie-president van Amsterdam, sprak al de aanwezigen een hartelijk welkom toe. Ook werd door een leerlinge, zusje M. van Peski, op pittige wijze een gedicht opgezegd, getiteld: „Welkom op de Conferentie”.

De tweede middelbare afdeling zong nu gezamenlijk het lied: „Nimmer te laat op de Zondagsschoolklas”.

Leerling Br. Laurence Hut besprak: „Wat Jezus leerde”; daarna werden eenige oogenblikken ingenomen door leerling Hendrik Bakker, die als onderwerp: „Het Evangelie” besprak. Lied „Hoop van Israël” werd door de eerste en tweede middelbare afdeling ten gehore gebracht.

Br. Roelof Cannon Jr. besprak het werk der Zondagsschool, wat of het in heeft voor de toekomst der kinderen. Gezamenlijk werd lied 124 gezongen.

Br. John Talmage sprak de aanwezigen toe en gaf duidelijk blijk van zijn getuigenis van het Evangelie. Als laatste spreker voerde president Talmage het woord. Zijn toespraak was grotendeels gericht tot de kinderen der Zondagsschool. Verder verklaarde hij dat de Zondagsschool voor kinderen van 4 tot 94 jaar is, zoolang zij allen maar stil en gehoorzaam zijn. Ouderling A. van Tusschenbroek van Rotterdam, vertaalde het. Tot slot werd lied 164 gezongen. Ouderling L. D. Olpin van Amsterdam, offerde een dankzegging.

In de middagvergadering, die om twee uur begon, was een groot aantal leden, aangezien vele leden der naburige steden dien dag in de hoofdstad aanwezig waren. Na lied 38 gezongen te hebben, werd een gebed door ouderling J. Sipkema van Schiedam, opgezonden. Door het Haarlemsche zangkoor werd lied 34 gezongen en daarna het H. Avondmaal bediend. Ouderling Pieter Noorda van Rotterdam, werd geroepen om eenige woorden te spreken en verklaarde het voorrecht om het Evangelie een twintigtal jaren geleden te hebben kunnen aannemen. Vervolgens werden de autoriteiten der Kerk en van deze Zending voorgelezen en goedgekeurd. Ook werd door ouderling G. Doezie van Groningen, eenige woorden ten gehore gebracht. Het Haarlemsch Quartet zong een schoon lied, dat werkelijk de talenten der deelnemers toonde.

Zr. Lanora S. Hyde, presidente der Z.H.V., gaf een korte, maar zeer dringende boodschap aangaande naastenliefde en mededeelzaamheid van alle leden, en spoorde de zusters der zusterhulpvereniging aan in haar plichten.

Zuster Talmage gaf in zeer korte woorden haar getuigenis, aangezien haar keel niet toeliet dat zij lang sprak. Ouderling v. Tusenbroek vertaalde voor haar. President Chas. S. Hyde sprak ten laatste nog eenige woorden tot de moeders en haar plaats in de Kerk, dat ook zij een groote verantwoordelijke positie bekleeden, n.l. het grootbrengen van haar kinderen. Tot slot zong het Haarlemsche zangkoor een schoon lied, getiteld: „Alles wat adem heeft”. Een dankzegging werd opgezonden door ouderling J. J. Draaier van Amsterdam.

Des avonds om 7 uur waren ook in het gebouw „Frascati” vele belangstellenden aanwezig. Dit kan wel de grootste vergadering van dien dag genoemd worden; ongeveer 450 personen waren tezamen gekomen. Geopend werd met het zingen van lied 6, waarna ouderling A. Sieverts, assistent-redacteur van „De Ster”, een gebed opzond. Het zangkoor (Haarlemsch en Amsterdamsch gecombineerd) zong een lied.

Als eerste spreker besprak ouderling E. Landwaard, conferentie-president van Groningen, de komst van Christus. Spreker haalde de verwezenlijking der vervulling van Christus' profetieën aan, dat hongersnood, pestilentie en aardbevingen zijn tweede komst zouden voorafgaan en dat moderne manieren om berichten te verspreiden een ieder voldoende in kennis stelden deze dingen op te merken en niemand zich kan verontschuldigen dat hij ze niet heeft kunnen opmerken.

Een solo, getiteld: „Onze Vader”, werd door zuster Marie Paape van Haarlem ten gehoor gebracht, begeleid door orgelmuziek van Br. G. Smit en vioolmuziek van Br. E. T. den Ouden. Ouderling E. T. Lyon van Utrecht, verklaarde de beginselen van den Mensch Jezus, en dat, indien alle menschen die zouden volgen, er verlossing voor het geheele menschedom zou zijn.

Een duet, „Psalm 95”, werd door ouderling H. Poelman van Rotterdam en Zr. Lanora S. Hyde gezongen en door zuster Louise de Gast van Rotterdam op de piano begeleid. Aangezien de tijd kort was, gaf ouderling John D. Kooiman, conferentie-president van Rotterdam, in weinige woorden zijn blijdschap en overtuiging te kennen van het Evangelie, dat ook eenmaal aan hem gebracht werd door de dienstknechten des Heeren.

President Talmage kwam nu aan 't woord. Zijn eerste woorden waren: „Indien het Evangelie altijd op aarde bestaan heeft, waarom moest dan die engel, waarvan Johannes sprak, vliegen in het laatste der dagen om het Evangelie te verkondigen?” Verder verklaarde hij, indien de wereld niet zoo trachtte te worstelen met den Bijbel, zij het beter zou kunnen begrijpen. Tevens werd het aanmatigigen van autoriteit door hem op duidelijke wijze verklaard. President Hyde sprak tot slot eenige woorden van dankbaarheid tot de aanwezigen en dankte hen allen voor de groote aandacht, die geschonken werd gedurende alle vergaderingen, waardoor de

Conferentie in staat gesteld was haar doel te bereiken, n.l. het Evangelie te hebben kunnen prediken aan velen, die het nimmer gehoord hebben. Het zangkoor zong lied 129. Ouderling P. J. Jensen, secretaris der Zending, offerde een dankzegging.

's Maandagsmorgens werd een zendelingenvergadering gehouden, die tot 6 uur 's avonds duurde. Vele dingen werden aldaar besproken in tegenwoordigheid van president Talmage.

Met eerbied kunnen allen, die daar geweest zijn, hun hemelschen Vader danken voor de groote medewerking, die daar van alle kanten geschied is. Tevens hebben president Spencer en ouderling F. J. Murdock hun krachten niet vruchteloos ingespannen. Dank zij de groote medewerking van het Haarlemsche en het Amsterdamsche zangkoor met hun respectievelijke leiders inbegrepen, die de Conferentie opgeluisterd hebben met de schoone gezangen. Dat nog vele van zulke conferenties mogen plaats hebben, is de wensch van de leden dezer Kerk hier te lande.

Afscheidsgroet.

Na hier werkzaam geweest te zijn, kan ik waarlijk zeggen, dat het het heilzaamste tijdperk van mijn leven is geweest. Ik ben inderdaad dankbaar voor mijn vele ondervindingen die ik heb gehad, terwijl ik hier onder u in deze zending was. Alhoewel ik een Amerikaan ben, heb ik gelegenheid de Hollandsche levenswijze te waardeeren en het volk lief te hebben vanwege hun ernst en goedheid. Het is mijn ernstig verlangen dat de Heere voortdurend Zijn zegeningen op mijn broeders en zusters van dit land zal uitstorten, dat zij altijd de kracht mogen bezitten om hun plichten te doen, want de zegeningen wachten hen, die getrouw blijven. Laat ons altijd de vermaning van Jeremia opvolgen: „Staat op de wegen en ziet toe en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede wegen zijn, en wandel daarin; zoo zult gij rust vinden voor uwe ziel.”

Nogmaals wensch ik al mijn broeders en zusters te danken, die mij op de een of andere wijze hebben geholpen. Moge de Heere u zegenen, is de ernstige wensch van

Uw Broeder in 't Evangelie,
W. Y. POND.

Aangekomen.

Ouderlingen Elias L. Brinton en Samuël R. Andrus, zijn uit Zion aangekomen om hier hun tijd in den dienst des Heeren toe te wijden.

Ontslagen.

Ouderling W. Y. Pond is eervol uit zijn werkzaamheden in dit land ontslagen. Hij heeft gedurende zijn verblijf in ons land in de volgende steden gearbeid: Amsterdam, Leiden, Hilversum, Leeuwarden, Amsterdam en Meppel.